

BIG BERTHA

Op de koffie

Zondagochtend was ik vroeg wakker en zag dat het prach-tig weer was. De golfbaan was dicht, jammer, dus ik draaide me nog eens om. Ik besloot op te staan om te gaan wandelen, Big Ben was nog niet te porren.

Sinds ik wel eens in ijshockeyhallen zit, neem ik een thermoskannetje met zwarte koffie mee. Terwijl ik daar mee bezig was, bedacht ik me dat ik die ook mee zou kunnen nemen naar de golfbaan, dan is het gedaan met de Coffee-to-go langs de green van hole 9.

Er was een koude oostenwind en ik pakte me dik in. Wel weer eens lekker, iets anders te dragen dan een strakke spijkerbroek en zwarte teddy voor in huis en de tuin. Nee, het werd een offwhite broek en gele leren handschoentjes, die mooi bij m'n veters van m'n wintergolfschoenen kleurden. Vanaf de Meerweg liep ik richting de dijk van Friesche Veen.

Het was inderdaad koud, een muts was geen overbodige luxe geweest. Maar toen dacht ik aan de woorden van m'n moeder: 'Carola, jouw mooiste is je haar, geen staartjes, petten of mutsen, want dan blijft er niks over.....' Het was nog vroeg, geen mens te bekennen en het aanliggende moeras van Friesche Veen was bevroren.

De wandelpaden waren ondertussen weer opgedroogd, gelukkig maar, de laatste keer dat ik hier liep, modderde ik bijna vanaf de dijk in de sloot. Toen ben ik terug gegaan, het was toen zo nat, dat ik ook het golfen niet meer leuk vond: als je stappend op de fairways het gevoel krijgt dat je uitglijdt.

Evenwijdig aan de A28 liep ik door de weilanden richting Vosbergen in Eelde/Paterswolde. Omdat de wind toch wel koud was besloot ik nog niet oostelijk naar de Witte Molen te lopen, maar rechts naar de bosrand.

Tot m'n verrassing kwam ik bij een Buitenplaats. Ik wilde al doorlopen richting Lemferdinge, maar aan het begin van de oprit stond op een bordje van Natuurmonumenten, dat dit vrij wandelgebied De Duinen was. Leuk. Wat, prachtig! Ik woon hier al bijna 18 jaar en heb nooit geweten dat op steenworp afstand zo'n mooi vrij toegankelijk landgoed ligt.

De Duinen zijn vast een verwijzing naar het hoogteverschil, er is een grote vijver, prachtige oude bomen, heel veel Rododendrons, hoog boven me 4 Spechten met elkaar in de clinch, ik dacht dat mijn dag niet meer stuk kon, wat een vondst.

Zoals ik al dacht, werd de achterzijde begrensd door Vosbergen en een breed wandelpad liep vanaf hier linea recta richting de A28, ik moest toch ook weer een beetje terug. Ondanks de forse oostenwind, kwam ik nu nog een paar dappere wandelaars tegen. Zo langzamerhand kreeg ik zin in koffie, maar op deze open vlakte was het niet bepaald lekker zitten. Ik liep door en dichtbij de A28 kruiste ik de Drentsche Aa. Daar zag ik dat een bever een boom had om geknaagd, die wel 2 keer zo dik was als 'onze' boom achter hole 10. Toen ik er een foto van wilde maken, begaf mijn telefoon het. Ik dacht toen nog, omdat de batterij leeg was

Onder het fietstunneltje door kwam ik weer in de buurt van Glimmen. Op een beschutte, zonnige plek kon ik zitten en pakte ik mijn koffie. Althans, dat was de bedoeling, maar blijktbaar had ik de dop niet goed dichtgedraaid, want m'n tas was helemaal nat. De koffie was ondertussen ook koud en ik zag, dat via de tas de koffie een enorme vlek ter hoogte van m'n rechterheup op m'n witte broek had gemaakt! Door de wrijving had m'n suède tas ook donkere strepen getrokken, dat kon wel eens lastig schoon te maken worden. Hopelijk zou Vanish soelaas bieden. Ik begreep ineens waarom m'n telefoon het niet meer deed, die was ook nat geworden! Dit kon wel eens een duur loopje worden. Via het zandpad liep ik terug, zo langzamerhand begon ik m'n voeten een beetje te voelen, ondanks het feit dat m'n golfschoenen goed ingelopen waren.

Eenmaal thuis bleek ik twee uur en een kwartier weg te zijn geweest, net zo lang als 18 holes in m'n uppie. Een prachtig alternatief met een 'nieuw' landgoed als bonus. Misschien een aardige suggestie als je in deze tijden er even lekker uit wilt. Maar wèl anderhalve meter afstand houden! Trouwens ook een mooie hardlooproutte, ik schat in een dik uur, die ga ik vandaag eens proberen. Je bedenkt toch iets thuis tussen het schrijven aan m'n boek (Met als eerste zin: Geen zin is een uitstekend begin), het tuinieren en natuurlijk lezen....

De telefoon doet het na opladen weer, maar op de witte broek zie ik na 2 keer wassen met Vanish, eerst op 60' en daarna op 95', nog steeds de donkere strepen. Dus dat is vanaf nu een wandel- en golfbroekje met een hele mooie herinnering. Van de koffie op de koffie. En ik hou het gewoon op Coffee-te-go door de baan

Reageren kan op: peper@home.nl

Carola Peper